

РЕШЕНИЕ

№ 29787

гр. София, 12.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **2903** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Р. П. С., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, срещу ЗППАМ № 44/25-4332-001335/ 26.02.2025г. по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, издадена от Д. Г. Д., пол. орган ,група „ООР“,сектор “ОП“ при 06РУ – СДВР.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноси.

Ответникът - Д. Г. Д., пол. орган ,група „ООР“,сектор “ОП“ при 06РУ – СДВР,в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.02.2025 г. на Р. П. С. е съставен АУАН GA № 3781503, затова че на същата дата по данни на свидетели очевидци Г. Г. и Д. К., около 20:05 часа в [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица], като паркира на [улица]пред номер 4, управлява собствения си лек автомобил марка „Фиат П.“, рег. [рег.номер на МПС] . При извършената полицейска проверка е констатирано, че водачът категорично отказва да бъде тестван за употреба на алкохол с „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен номер ARPM-0405. Водачът е уведомен за започване на

ЗПАМ с номер 44 и 45 от 26.02.2025 г. Издаден е талон за медицинско изследване с № 292055, както и седем броя стикери за медицинско изследване. При съставянето на АУАН са иззети СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег. табели с [рег.номер на МПС] .

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 44/25-4332-001335/ 26.02.2025г. по чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП от Д. Г. Д., пол. орган ,група „ООР“,сектор "ОП" при 06РУ – СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ по чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП.

По делото е разпитан като свидетел И. Г. Г., от чийто показания се установява следното:Процесният автомобил не е бил в движение и жалбоподателката не е била спряна за проверка от полицейските служители, а такава ѝ е извършена след паркирането на автомобила на паркинг пред блока, в който живее.

В хода на съдебното производство са представени допълнителни доказателства от страните, както следва: от ответника /лист 67-75 от делото/ и от жалбоподателя /лист 77-81 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 68-70 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 40 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че процесната заповед е немотивирана. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "б. " ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по

пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая, ПАМ е наложена за отказ на водача да му бъде извършена проверка за концентрация на алкохол в кръвта с техническо средство, както и неизпълнение на предписанието за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо изследване, което е посочено като нарушение на чл. 174, ал. 3, от ЗДвП.

Предписанието на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установен по надлежния ред отказ на водача да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта.

Съдът намира за основателно направеното в жалбата възражение, че от водача не е извършено посоченото нарушение в АУАН, послужил като основание за издаване на процесната заповед и налагане на ПАМ. От съдържанието на АУАН е видно, че същият е съставен по данни на свидетели очевидци. От свидетелските показания, които съдът кредитира като логични и обективни, се установява, че полицейската проверка е извършена при паркирано на паркинг МПС. Това обстоятелство е отразено и в АУАН. Предвид тези констатации, съдът приема, че не е налице посоченото в АУАН нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, тъй лицето не е имало качеството на водач на МПС към момента на извършената проверка. Следва да бъде отбелязано, че АУАН е съставен по данни на свидетели очевидци, а не като резултат от извършена непосредствена проверка на жалбоподателката от полицейски органи, поради което неговата презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е разколебана.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК приема, че същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна, тъй като не са били налице законовите предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в производството, съгласно представен списък на разноските и доказателства за тяхното изплащане в размер на 1210 лв. / 10.00 държавна такса и 1200 лв. адвокатско възнаграждение/. Неоснователно се явява възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение с оглед на това, че същата е определено малко над минималния размер, посочен в разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III

отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. П. С. ЗППАМ № 44/25-4332-001335/ 26.02.2025г. по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, издадена от Д. Г. Д., пол. орган ,група „ООР“,сектор “ОП“ при 06РУ – СДВР.

ОСЪДЖА СДВР да заплати на Р. П. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 1210 лв. /хиляда двеста и десет лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: